

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214917
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814214917.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35 717 769, so sídlom 841 04 Bratislava, Staré Grunty 7, právne zastúpený JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom 811 07 Bratislava, Nám. Martina Benku 6, proti odporcovi: U. N., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom R., A. XXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Evou Pravdovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prievidza, o zaplatenie 460,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 384,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 384,- EUR od 16.3.2013 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku

II. Zastavuje konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 74,40 EUR.

III. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a.

IV. Navrhovateľovi vracia preplatok súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 12,- EUR.

V. Upravuje Slovenskú poštu, a.s., CVFT, OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice, aby po právoplatnosti tohto uznesenia vrátila navrhovateľovi na jeho adresu preplatok súdneho poplatku v sume 12,- EUR, ktorý bol zaplatený dňa 28.8.2014 na účet súdu v celkovej sume 44,- EUR.

VI. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 41,51 EUR a ostatné trovy v sume 13,98, na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vratislava Šteffeka, advokáta so sídlom 811 07 Bratislava, Martina Benku 6, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 460,-EUR s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 4.10.2012 uzatvoril s odporcom ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320122267 na čiastku 400,- za odplatu vo výške 76,- EUR. Zmluvou sa odporca zaviazal uhradiť celkovú čiastku 476,- EUR v 7 mesačných splátkach, a to v prvých 2 mesačných splátkach vo výške 8,-EUR a ďalej v pravidelných 5 mesačných splátkach vo výške 92,- EUR. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil

odporca podpisom zmluvy o úvere. Odporca celkovo do dňa podania návrhu uhradil 16,- EUR, posledná suma 8,-EUR bola uhradená dňa 26.11.2012. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 26.2.2013 navrhovateľ upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 6.5.2013 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh (zahŕňajúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným k 15.3.2013. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere navrhovateľ neviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu na začatie konania činí dlžná čiastka 460,-EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 476,- EUR a uhradenou čiastkou 16,- EUR. Navrhovateľ sa ďalej domáhal úhrady zmluvnej pokuty podľa bodu 3 Obchodných podmienok navrhovateľa vo výške 3,10% z istiny úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Keďže istina úveru je 400,-EUR, výška zmluvnej pokuty bola 12,40 EUR mesačne. Navrhovateľ si v návrhu uplatnil nárok na zmluvnú pokutu vo výške 74,40 EUR, t.j. 12,40 EUR x 6 mesiacov omeškania od marca 2013 do augusta 2013. Ďalej sa navrhovateľ domáhal úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 460,-EUR od 16.3.2013 do zaplatenia.

Keďže súdu sa dostupnými prostriedkami nepodarilo zistiť aktuálne miesto pobytu odporcu, uznesením č.k. 14C/157/2014-28 zo 7.7.2015 mu ustanovil opatrovníka. Opatrovníkovi bol doručený návrh na začatie konania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na 18.8.2015.

Podaním doručeným súdu dňa 12.8.2015 zoberal navrhovateľ späť svoj návrh v časti, v ktorej sa od odporcu domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty a ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní.

Navrhovateľ, odporca, ani opatrovník odporcu sa na pojednávaní nezúčastnili. Súd pojednával v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vykonal dokazovanie týmito listinami: Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 4.10.2012, predžalobná upomienka zo dňa 26.2.2013, poštový podací hárok, oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 6.5.2013, poštový podací hárok.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Navrhovateľ dňa 4.10.2012 uzatvoril s odporcom ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 400,- EUR. Odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi istinu spolu s odplatom vo výške 476,- EUR. Odplata pozostáva z úroku vo výške 14% istiny a odmeny veriteľa vo výške 5% istiny. Záväzok odporkyne bol splatný v 7 mesačných splátkach, a to v prvých 2 mesačných splátkach vo výške 8,-EUR a ďalej v pravidelných 5 mesačných splátkach vo výške 92,- EUR. Prvá splátka úveru bola splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 7 mesiacov bola 40,87 %. Odporca poskytnutý úver riadne nesplácal. Uhradil len sumu 16,- EUR. Preto bol navrhovateľom dňa 26.2.2013 vyzvaný na úhradu dlžnej sumy 276,- EUR. Dňa 6.5.2013 mu navrhovateľ zaslal oznámenie o zosplatnení záväzku. Na túto výzvu, resp. oznámenia odporca nereagoval.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 30.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak

je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

odľa § 53 ods. 5 OZ, v konania j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem iných aj) tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 96 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 11 ods. 1 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu.

Podľa § 11 ods. 4 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura.

Navrhovateľ zoberal pred pojednávaním návrh späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, čo bola suma vo výške 74,40 EUR. Súd preto v tejto časti konanie zastavil.

Ďalej súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere, uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačnom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (navrhovateľ) a dlžníkom (odporca) je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd vzhľadom na uvedené závery skúmal, či zmluva spĺňa všetky náležitosti, ktoré vyžadoval zákon č. 129/2010 Z.z. účinný v čase jej uzavretia. Podľa názoru súdu zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i a j/ zák. č. 129/2010 Z.z..

Údaj o konečnej splatnosti úveru nenahrádza ani v zmluve uvedená formulácia, že: „prvá splátka je splatná 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“. Takéto údaje musia byť uvedené presným, konkrétnym dátumom. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť tiež určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol už pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, nemusel si ju osobitne sám pre seba vypočítavať a mal tak napr. aj možnosť na základe tohto údajá uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi respektíve dodávateľmi.

Z dokazovania tiež vyplynulo, že v zmluve nebola jasne a určito vymedzená ani sadzba úroku. Je tam uvedená len výška úroku 14%, avšak celá suma budúcich úrokov ako výnosov bola zahrnutá v čiastke 76,- EUR, ktorá bola označená ako „odplata“. Toto vymedzenie nezodpovedá úprave obsiahnutej v ustanovení § 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.. Zákonom stanovené členenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Úrok nie je možné zahrnúť pod poplatky. S ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, a možno ich požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do poplatku za úver. Navrhovateľ teda opomenul splniť povinnosť ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré vyžaduje aby úroková sadzba spotrebiteľského úveru bola vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ uvádza úrokovú sadzbu 20% z istiny za celú dobu splácania istiny. Dobou splácania istiny však v danom prípade nie je kalendárny rok, preto nie je možné teda stotožniť úrokovú sadzbu uvádzanú v zmluve s ročnou úrokovou sadzbou.

Podľa názoru súdu si navrhovateľ riadne nesplnil ani povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to uvedenie údajá o RPMN. Na prvej strane zmluvy je uvedený len údaj o priemernej RPMN 40,87 %. Údaj o RPMN daného úveru je uvedený v bode 1. Obchodných podmienok a táto je v 66,19%. Podľa názoru súdu tento dôležitý údaj, ktorý je v podstate pre dlžníka základnou a smerodajnou informáciou o cene úveru, je navrhovateľom zámerne a neprehľadne skrytý medzi ostatný obsah zmluvy. Údaje o RPMN za úver a priemernej RPMN by mali byť uvedené blízko seba tak, aby spotrebiteľ mal možnosť porovnať si tieto údaje a získať objektívnu informáciu o úvere, ktorý si mieni zobrať. Navrhovateľ uvedeným postupom obchádza ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.

Nakoľko v zmluve neboli uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, i a j/ zák. č. 129/2010 Z.z., je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Odporca by si teda bol splnil svoju povinnosť voči navrhovateľovi uhradením celej sumy poskytnutej istiny, t.j. 400,-EUR. Zaplatil však len 16,- EUR, ostáva mu teda zaplatiť navrhovateľovi ešte sumu 384,- EUR. Súd v tejto časti považoval návrh navrhovateľa za dôvodný a preto zaviazal odporcu na úhradu tejto sumy.

Úver bol zosplatený dňa 15.3.2013 K tomuto dňu mal odporca povinnosť uhradiť navrhovateľovi zvyšnú časť istiny. Keďže svoju povinnosť nesplnil, dostal sa od nasledujúceho dňa, t.j. od 16.3.2013 s úhradou svojho záväzku do omeškania. Navrhovateľovi tak vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 384,-EUR v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 16.3.2013 bola vo výške 0,75 %. Zákonný úrok z omeškania vypočítaný na základe tohto údajá a citovaného ustanovenia je 8,75 % ročne.

Keďže súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver poskytnutý odporcovi bol bezúročný a bez poplatkov, návrh navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal zaplata sumy prevyšujúcej neuhradenú istinu poskytnutého úveru, ako nedôvodný zamietol.

Po preskúmaní spisu súd konštatuje, že navrhovateľovi bol vyrubený súdny poplatok za návrh na začatie konania v nesprávnej výške. Správna výška súdneho poplatku mala byť 32,-EUR, základom pre jeho vyrubenie bola žalovaná istina 460,-EUR a zmluvná pokuta 74,40 EUR, t.j. spolu 534,40 EUR. Súdny poplatok však bol v skutočnosti vyrubený v nesprávnej výške 44,-EUR. Súd preto rozhodol o vrátení prevyšujúcej sumy súdneho poplatku navrhovateľovi. Vrátenie poplatku zrealizuje po právoplatnosti rozsudku Slovenská pošta, a.s. ako prevádzkovateľ systému podľa zák. č. 71/1992 Zb.

Podľa § 142 ods. 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ si návrhom na začatie konania uplatnil nárok v sume 534,40 EUR, súd mu napokon priznal 384,-EUR. Úspech navrhovateľa bol teda 71,85 % z uplatneného nároku a úspech odporcu 28,15 %. Čistý úspech navrhovateľa v konaní je teda 43,70% a preto má aj nárok na náhradu 43,70 % účelne vynaložených trov konania.

Trovy navrhovateľa pozostávali zo súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 32,-EUR a trov právneho zastúpenia vo výške 94,98 EUR. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z úkonov právnej služby po 31,54 EUR (1. príprava prevzatia právneho zastúpenia a 2. podanie návrhu na súde), z režijného paušálu 2x po 8,04 EUR a z 20% DPH v sume 15,82 EUR.

Súd priznal navrhovateľovi 43,70 % z uvedených trov konania teda sumu 41,51 EUR ako náhradu trov právneho zastúpenia a sumu 13,98 EUR ako náhradu súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.